

Continuem badant

Fa un mes, aproximadament, de la publicació en aquest mateix espai d'un article en el qual expressava alarma pel feinejar de les formigues mentre el calor estival incita a cantar —i a badar— als insectes desinteressats, imprevisors i generosos.

Deia que mentre ens lliurem a projectar maquetes per al futur amb un entusiasme emocionant, abstractes, sense mirar a terra i amb el perill d'ensopegar, hi ha qui s'ocupa del present amb una destra noció del profit immediat. Deia —dic—, que ens entreteniem amb tramitacions lentíssimes (com ara la recollida de firmes) i perdiem un temps preciós que algú aprofita per caçar al vol tot el que es presenti. D'això fa un mes, i avui (dia d'aquestes ratlles), quinze de juliol de 1976, els diaris publiquen que es considera imminent l'aprovació del Pla Comarcal. El diari que tinc a la vista diu que ho serà "gairebé amb tota seguretat" i, en la mateixa pàgina, es fa memòria al lector que en l'acte de clausura de les "Terceres vies urbanístiques" la quasi totalitat dels partits que hi van participar es declararen contraris al Pla. I s'acompanya la llista de les organitzacions: Convergència Democràtica de Catalunya, Lliga Liberal Catalana, Unió Democràtica de Catalunya, Partit del Treball Espanyol, el Centre Català, el Club Catalònia, el Partit Socialista Unificat de Catalunya i el Partit Socialista de Catalunya (ex-Reagrupament). Va haver-hi unanimitat en la conclusió: el Pla Comarcal ha d'ésser reelaborat comptant amb tots els partits. O sigui que no es pot fer sense el consentiment popular.

Però ja se sap que hi ha punts de vista diferents. El comentari periodístic que esmento subratllava que l'aprovació del Pla serà motiu de molts sospirs d'alleujament, sobretot de part de la gent amb ànsies de progrés individual o empresarial. A la resta de ciutadans se'ns deixa el dret (sagrat mentre no causem massa molèsties) de les lamentacions quan ja no hi hagi remei.

De tota manera, és increïble que les coses encara vagin així. En els moments que els partits polítics són reconeguts i es pot preveure la seva participació més o menys pròxima en organismes de govern, ¿com és possible que se'n prescindeixi tan obertament?

Posats a projectar i a somiar, ¿no seria factible que algun consell o assemblea integradors de forces polítiques fessin un lleial advertiment a les persones i entitats que "sospiren" per l'aprovació del Pla Comarcal? ¿Que els previngués del perill que el seu peculiar esperit emprenedor els exposi a una futura revisió dels orígens, causes i resultats de les seves inversions?

Segurament que això no ho salvaria tot, però potser aturaria alguna cosa. ● PERE CALDERS